

[Birthe Rønn Hornbech]

Vil man lighed mellem alle trossamfund, har man forladt forfatningens grund. De faktiske forhold i disse år er, at dåbsprocenten stabiliseres, at masser af unge, hvis forældre, påvirket af de glade 60'ere, var så bevidstgjorte, at de berøvede deres børn dåben, nu selv insisterer på at blive døbt og konfirmeret.

Det er, som om forslagsstillerne gerne vil fremstille folkekirken som en sekt i tilbagegang, og som om man gerne vil takkes et lille mindretal, der er udmeldt af folkekirken. Vi er i Venstre helt uenige med forslagsstillerne, og denne uenighed bunder i uenighed om forståelsen af, hvad folkekirken er og skal være. SF taler om folkekirken troværdighedsproblem. Jamen det er ikke Folketingets opgave at afæske folkekirken bevis på dens troværdighed. Mere end 90 pct. af danskerne bakker op om folkekirken; den skal ikke yde noget forsvar over for statsmagten, ej heller bevise medlemmernes aktivitetsniveau eller fromme gerninger. Folkekirken skal netop ikke være en kirke for de åndeligt besiddende, for de særlig fromme. Folkekirken er en folkelig ordning, fordi vi er ét folk med én folkelig bevidsthed, der er præget af tusind års samleven med kristendommen. Den historiske arv vedkender vi os gerne i Venstre, således som den er kommet til udtryk i grundloven, hvorefter det er Folketingets forpligtelse at holde orden i det ydre og sørge for, at der er kirker og præster.

Poul Nødgaard (FP):

Det beslutningsforslag, SF har fremsat, kan Fremskridtspartiet ikke umiddelbart give sin opbakning til, da det på det foreliggende grundlag er umuligt at danne sig et fuldt indtryk af de økonomiske konsekvenser for borgerne.

SF's hovedsigte med dette beslutningsforslag er at omlægge det nuværende statstilskud på ca. 440 mio. kr., så det fremover bliver sådan, at de, der ikke er medlemmer af folkekirken, slipper for at betale til bl.a. præsternes lønninger. Umiddelbart lyder det jo rigtigt, at de, der ikke er medlemmer af folkekirken, heller ikke skal betale til noget, som de ikke får.

Men er tingene nu så enkle? Næppe. Realiteternes verden er en anden, fordi de, som ikke er medlemmer af folkekirken, i virkeligheden får forskellige ydelser af de kirkelige myndigheder. Eksempelvis tager folkekirken sig af den over-

vejende del af kirkegårdenes drift, og det kommer alle borgere til gode, hvilket også er tilfældet med ministerialbogsføringen. Alle skal jo også stedes til hvile i indviet jord. Og som en sidebemærkning kunne jeg anføre, at folkekirken står åben for alle, også for dem, der ikke er medlemmer.

Fremskridtspartiet har noteret sig, at SF ønsker afsat midler på finansloven svarende til det statstilskud, som man foreslår afskaffet, og at beløbet på de før omtalte 440 mio. kr. i realiteten blot omposteres i statsregnskabet og skal anvendes efter en fordelingsnøgle, hvor der skal ske en mindre udjævning i de ret skæve kirkeskatter, som jeg må erkende findes i de forskellige kommuner. Jeg har gjort mig den ulejlighed at fremskaffe relevante tal, og for indværende år finder vi landets laveste kirkeskatteprocent i Birkerød på 0,38, mens flere kommuner topper med 1,6. Der eksisterer allerede nu en udligningsordning vedrørende disse kirkeskatter, og det ville nok være en god idé, såfremt vi i Kirkeudvalget får nøjere kendskab til, hvorledes hele økonomien i folkekirken er skruet sammen. Det kunne måske også være passende på et tidspunkt at drøfte hele vores folkekirkes struktur, men dette er en helt anden side af sagen og vedrører ikke det, vi i dag har til behandling.

Umiddelbart kan Fremskridtspartiet ikke her ved førstebehandlingen støtte beslutningsforslaget, som vi finder – må jeg desværre sige – for løst formuleret, men selvfølgelig medvirker vi gerne i udvalgsarbejdet.

Jette Pors (CD):

Der er blevet sagt mange gode ting; jeg vil gribe det an på en lidt anden måde.

Jeg vil begynde med at konstatere, at en så omfattende sag som denne efter vores mening ikke bør tage udgangspunkt i de 10 pct., der ikke er medlemmer af folkekirken. Dernæst kunne jeg godt tænke mig at sige, at vi alle sammen er med til via skatten – og nu taler jeg om den almindelige skat – at betale til hospitaler, også selv om vi er raske, og også selv om vi ikke ønsker at modtage behandling. Vi betaler til skoler, også hvis vi er barnløse eller sender vores børn på privatskoler. Vi betaler til vejene, selv om vi ikke har bil osv. osv. Den holdning må også gælde, når vi taler om bevaring af kirker som kulturværdier, og når vi taler om lønninger